

[Ebba Strange]

udlændingelov, der fortsat skal være undergivet politimæssig behandling, det er klart, og det må være oplagt for enhver, at sådan er det, men vi anser det for at være meget mere logisk og rigtigt at lade det afhænge af sagerne og ikke af, om udlændingene har været her i et år, eller udlændingene ikke har været her et år.

Jeg kan godt forstå hr. Bjørn Elmquists bemærkninger om, at udlændingene kan da bare sørge for at få et afslappet forhold til politimyndighederne. Men hr. Bjørn Elmquist har ligesom jeg i de måneder, der er gået, siden dette lovforslag blev fremsat, og også i årene før, deltaget i en lang række møder om disse spørgsmål. Vi ved, at det opleves som ubehageligt i årevis at skulle have alle problemer, der vedrører ens ophold her i landet, behandlet af en politimyndighed. Det opleves som ubehageligt at få et brev, der er underskrevet af en eller anden kriminalkommisær, som drejer sig om en fredelig civil sag. Jeg tror, der er meget stor forskel på de erfaringer, som tyrkere og pakistanere har med politiet, og så de erfaringer, hr. Bjørn Elmquist har som ansat i EF-Parlamentet i Bruxelles. Den slags ting skal vi forstå og leve os ind i og tage hensyn til, når vi lovgiver. Men selvfølgelig er præcis dette en af grundene til, at også jeg foreslår forslaget tilbage til udvalget mellem anden og tredje behandling, sådan at vi kan nå frem til et forslag, hvorom vi også har en vis sikkerhed for, at statsministeren ikke laver det om, dagen efter at vi har vedtaget det i folketingsalen.

Lawaetz (FP):

Hensigten med dette lovforslag er først og fremmest at skabe et bedre system med hensyn til behandling af udlændinge og den størst mulige retfærdighed. Det var også hensigten at lave en klar og let forståelig lovgivning.

Det første mål, at give den størst mulige retfærdighed, vil sikkert kunne opnås med justitsministerens forslag i den oprindelige form, måske med rettelse af enkelte skønhedsfejl, hvilket i øvrigt har fundet sted.

Til alle, der er bange for, at vi skal behandle udlændinge for hårdt, kan jeg beroligende sige, at stort set alle ændringer i forhold til tidligere lovgivning er til fordel for udlændingene og til mere besvær for os med

hensyn til en tungere og dyrere forretningsgang.

Med hensyn til klarhed og forenkling føler jeg mig imidlertid i dette øjeblik meget usikker. Vi skal i dag stemme om ikke mindre end 90 ændringsforslag. Efter denne afstemning, der vil gå på kryds og tværs med forslag stillet i øst og vest, er der ingen, der nøjagtig ved, hvordan det endelige lovforslag kommer til at se ud. Det er direkte foruroligende for retssikkerheden.

Det er fysisk umuligt at gennemgå 90 ændringsforslag; ikke engang essensen kan man på denne korte tid gøre flertallet af folketingets medlemmer begribelig. Det ender derfor med at blive en partipolitisk afgørelse i stedet for en nøgtern juridisk vurdering eller et nøgternt, juridisk vurderet resultat.

Fremskridtspartiet har forsøgt at vurdere de 90 ændringsforslag på tværs og er kommet til det resultat, at justitsministerens ændringsforslag, naturligvis støttet af regeringspartierne, er de mest jordnære og fornuftige.

På venstrefløjen forsøger – det er ikke noget usædvanligt – socialdemokratiet og SF at konkurrere om, hvem der kan stille flest og mest vidtgående ændringsforslag – i hård konkurrence med hr. Bernhard Baunsgaard fra det radikale venstre. Man kan lige skyde ind, at den pakistanske forening i en udtalelse til § 9 siger, at den ikke kan leve med denne lov, altså ikke engang venstrefløjen kan tilfredsstillende dem. Fantastisk!

Det er interessant og med til at gøre det hele mere indviklet, at man inden for disse partier kun i meget begrænset omfang har kunnet blive enige om at være fælles om ændringsforslagene. De har samme sigte, ja, i adskillige tilfælde næsten samme ordlyd. Fælles for samtlige ændringsforslag er, at de trækker i retning af endnu lempeligere adgang til at få opholdstilladelse og vanskeligere adgang til udvisning. Det er gennemsnittet af ændringsforslagene.

Som eksempel kan nævnes, at onkler og tanter, bedsteforældre osv. til f. eks. en pakistaner skal have let adgang til at komme til Danmark, og narkoforbrydere o. lign. skal have adgang til domstolsprøvelse.

Fremskridtspartiet kan gå ind for domstolsprøvelse af enkelte sager, så man herved får en rettesnor, som man administrativt kan arbejde efter.